

A. SREDIŠNJA VJEROVANJA

1. Biblija

Svaka je riječ u prvotnim rukopisima Božje riječi nadahnutu od Boga, ima neograničen autoritet i bez greške je. Biblija je jedina pismena Božja objava čovjeku i ona je nepogrešiva. Zato imamo potpuno povjerenje u cijelo Sveto pismo (2 Tim 3,16; 2 Pt 1,21; Izr 30,5.6).

2. Bog

Postoji samo jedan Bog koji postoji u tri osobe: Otac, Sin i Sveti Duh. Bog je duh, beskonačan, vječan i nepromjenjiv (Izl 34,6.7; Pnz 6,4; Mt 28,19; Iv 4,24; 10,30; Dj 5,3.4; Heb 1,8 i dr.).

3. Gospodin Isus Krist

Gospodin Isus Krist je vječni Božji Sin. Dijelom čovječanstva je postao čudom djevičanskog rođenja. Nije sagriješio i nije mogao sagriješiti. On je kao zastupnik umro za grijeh svih ljudi. Bio je pokopan, tijelom je uskrsnuo i uzašao zdesna Ocu, gdje sada služi kao naš Veliki svećenik. Odande će se vidljivo vratiti (Mt 1,21-23; Iv 1,1.14; Dj 1,9; Rim 1,3.4; 2 Kor 5,21; Heb 4,14.15; 7,25; 13,8; 1 Pt 2,24; 3,18).

4. Sveti Duh

Sveti Duh presvjedočuje grešnika te mu objavljuje i proslavlja Isusa Krista. On sve koji doista vjeruju u Krista dovodi do nanovorođenja i stanuje u njima. Pri obraćenju vjernik biva kršten Svetim Duhom i njime zapečaćen. Sveti Duh mu daje snagu da vodi svet život i različite darove za službu na opću korist (Mt 28,19; Iv 16,13.14; 16,8; Rim 8,9-16; 1 Kor 12,4-13; Ef 1,13.14).

5. Čovjek

Adam je bio stvoren na sliku Božju i bio je nevin. Nakon toga je sagriješio i na taj način cijelom čovječanstvu u nasljeđe dao grešnu narav. Izvan Božjeg spasenja čovjek je vječno izgubljen zato što svi ljudi griješe (Post 1,27; 9,6; Rim 3,23; Ef 2,1).

6. Grijeh

Grijeh je svako kršenje i svaka neposlušnost objavljenoj Božjoj volji. To je isto tako i stanje, naime odsutnost pravednosti, ali i sve ostalo što ne doseže mjerilo savršene Božje slave. Bog je odredio da je kazna za grijeh vječna smrt (Iz 53,6; Ez 18,4; Rim 3,23; Jak 2,10; 4,17; Otk 20,11-15).

7. Otkupljenje ili spasenje

Spasenje je moguće samo kroz Gospodina Isusa Krista i na temelju njegovog savršenog djela otkupljenja na križu. Spasenje je samo po milosti posredstvom vjere u Gospodina Isusa, a ne po dobrim djelima ili držanju Zakona. Ali istinsko otkupljenje očituje se u djelima koja ispunjavaju pravedne Božje zahtjeve. Otkupljenje će iskusiti svi koji čuju Evanđelje, obrate se od svojih grijeha i pouzdaju se samo u Isusa Krista kao svojeg Gospodina i Spasitelja (Mk 1,15; Ef 2,8.9; Iv 1,12.13; Dj 4,12; Rim 10,9-13; 1 Kor 15,1-4; Heb 9,22).

8. Crkva ili Zajednica

Sveopća Crkva ili Zajednica sastoji se od svih ljudi koji su između Duhova (Pedesetnice) u 1. stoljeću nakon Krista i Isusovog budućeg dolaska po njegovu Crkvu ("Uznesenje Crkve"), povjerovali u njega. Svaka mjesna crkva treba predstavljati sveopću Crkvu u minijaturi; to znači izraziti velike istine koje je karakteriziraju. Mjesna crkva treba biti sastavljena isključivo od ljudi koji vjeruju u Gospodina Isusa. Crkve u Novome zavjetu sastajale su se na pouku, zajedništvo, lomljenje kruha i molitvu, a i djelovale su prema van zbog evangelizacije. (Dj 2,42-47; 1 Kor 12,12 i dr.; 12,27; Ef 1,22, 1 Sol 4,16-17; i dr.; 5,24.30).

B. DRUGA VAŽNA VJEROVANJA

1. Sigurnost spasenja

Svi pravi vjernici mogu na temelju autoriteta Božje riječi znati da su spašeni. Oni koji su u Kristu, spašeni su i sigurni za svu vječnost (Iv 10,28.29; Rim 5,1; 2 Tim 1,12; 1 Iv 5,13).

2. Svećenstvo svih vjernika

Svaki je vjernik svet i ujedno svećenik s izravnim pristupom u Božju prisutnost. Novi zavjet ne razlikuje klase vjernika kao svećenstvo i laike. (1 Kor 1,2; 1 Pt 2,5-9).

3. Vodstvo crkve

Krist je glava svake crkve. On starješinama, ljudima koji su priznati i prepoznati kao Kristovi podpastiri, povjerava praktično vodstvo. Crkva treba imati i poslužitelje (đakone) koji služe u egzistencijalnim (financijskim, materijalnim, praktičnim) potrebama svetih u crkvi. (Dj 6,3-6; 1 Tim 3,1-13; Heb 13,17).

4. Kršćanski simboli

Krštenje uranjanjem simbolizira da je vjernik umro s Kristom i da je uskrsnuo da bi živio novim životom. Simboli kruha i vina podsjećaju nas na osobu i djelo našeg Gospodina. Kod tog svečanog objeda vjernici slave Gospodina i navješćuju njegovu smrt dok on ne dođe. Pri okupljanju crkve nepokrivena glava muškarca i pokrivena glava žene predstavljaju Božji red u stvaranju i otkupljenju (Mt 28,19.20; Lk 22,19.20; Dj 10,47.48; 1 Kor 11,1-16.26).

5. Duhovni darovi

Krist svakom vjerniku pri obraćenju preko službe Svetog Duha daje neki dar ili darove da bi ga opremio za službu Gospodinu i za izgradnju drugih vjernika. Darove dariva Gospodin suverenim djelom Božjeg Duha i u načelu se ne dobivaju kao reakcija na ljudske želje ili molitve. Neki darovi imaju prije svega karakter znakova i ilustracija duhovnih stvarnosti poput dara izlječenja, čudesa, stranih jezika i njihovih tumačenja i može ih se, po novozavjetnom primjeru, očekivati u iznimnim i prijelomnim trenucima širenja Božjeg kraljevstva. Npr. važnu ulogu su odigrali u početnom, osnivačkom vremenu Crkve, kada su ovi darovi u prvom redu služili kao znakovi Židovima, a potom i poganima u prijelaznom vremenu osnivanja Crkve (Rim 12,6-8; 1 Kor 12,7-11; 14,22; 2 Kor 12,12; Ef 2,20; 3,5; 4,11.12; Heb 2,3.4). Zbog njihove povijesne svrhe i važnosti, pri svakom daljnjem slučaju pojave fenomena koji podsjećaju na ove specifične darove Duha, prije no što ih se prihvati kao znak od Boga trebamo pažljivo sagledati radi li se doista o nedvosmislenim znacima kakve nalazimo u Bibliji i jesu li popraćeni porukom pravog Evandjelja, te potkrijepljeni pobožnim životom onoga po kome se očituju.

6. Budući događaji

Bog je objavio različite periode s odgovarajućim pravilima koji određuju život i odnos ljudi s Bogom. U svakom periodu put spasenja je samo po vjeri u objavljenu Božju volju. Često se sadašnji period naziva "vremenom milosti". Crkva prije tog vremena nije postojala, a u proročanstvima ona ne zauzima mjesto Izraela. Osobnom dolasku Krista, koji može uslijediti u svakom trenutku, slijedit će vrijeme "velike nevolje", tada 1000-godišnja vladavina Isusa Krista nad zemljom i konačno vječno stanje kazne za nespašene i blagoslova za spašene (Mt 24,21-29.30; 25,46; Rim 6,14; 1 Kor 10,32; Ef 3,2-6; Kol 1,25-27; 1 Sol 4,13-18; 5,4-10; Heb 7,18.19; Otk 10,1-6).

7. Život kršćanina

Kršćani su pozvani da vode svet život. Oni trebaju biti Isusovi učenici i kao takvi u snazi Svetog Duha u službi i svjedočanstvu živjeti za Gospodina. To se tiče službe u crkvi i širenja Evanđelja. Krist im je zabranio da skupljaju prolazno blago na zemlji, već im je obećao vječno blago u nebu po njihovoj vjernoj službi (Mt 6,19-34; Mk 8,34.35; 1 Kor 3,12-15; 1 Pt 1,15.16; 1 Iv 2,6).

8. Ekumenski pokret i međureligijski dijalog

Stijena na kojoj Isus gradi Crkvu jest temeljna Istina o njegovom identitetu (jedinствeni Božji Sin) i otkupiteljskom djelu (Spasitelj - Krist) (Mt 16,16-18). Vjerujemo stoga da ekumensko zajedništvo koje želi biti u skladu s Kristovim djelom na zemlji može biti među vjerskim zajednicama koje vjeruju u jedinstveno i puno božanstvo Isusa Krista i njegovo savršeno i potpuno djelo spasenja kojemu ništa ne treba nadodati. Vjerske zajednice koje odstupaju od ovih temeljnih istina na denominacijskoj razini ne možemo prepoznati dijelom Crkve koju gradi Krist te stoga držimo nesavjesnim formalno se ujedinjavati s njima. Zalažemo se, dakle, za onakvo zajedništvo kršćana koje će biti izgrađeno na spomenutom temelju Crkve. Također, tražiti religiozno jedinstvo s nekršćanskim vjerama shvaćamo kao skrivanje jedinog puta spasenja pripadnicima tih vjera (Dj 4,12), načelnu izdaju Krista (usp. Iv 14,6) i djelovanje u neposlušnosti Božjoj riječi (2 Kor 6,14-18).

C. Život crkve

Život crkve je u skladu s vjerom crkve. To opet znači živjeti u skladu sa svrhom koju je Bog namijenio svojoj crkvi. Vodilja naše crkve je Isusova najveća zapovijed i veliko poslanje: ljubiti Boga i ljude te činiti sve narode Kristovim učenicima (Mt 28,19-20; Mt 22,37-40). Zajedno one čine glavnu SVRHU postojanja i djelovanja Crkve. Rana Crkva je živjela vjerno i dosljedno ovoj svrsi svog postojanja (Dj 2,42-47), a naša crkva želi slijediti taj primjer predanja i ozbiljnosti. To znači da svaki član daje životu crkve visok prioritet i po vlastitoj mogućnosti u njemu učestvuje te nastoji shvatiti njegov smisao (Heb 10,25). Svaka aktivnost crkve treba ispunjavati neki od ovih vidova svrhe svog postojanja:

1. SLAVLJENJE

Slavljenje općenito

Slavimo Boga u srcu, riječima i djelima, kako u zajednici tako i osobno. Kao crkva, sve što činimo, mora biti na njegovu slavu. Uz to ga želimo i svjesno štovati u pjesmama, molitvama i razmišljanju o biblijskim redcima koji opisuju Božju narav i njegovo djelo. (Ef 3,21).

Lomljenje kruha ili Gospodnja večera

Lomljenje kruha je simboličan čin kojeg želimo vjerno činiti Isusu na spomen po njegovom nalogu (Lk 22,19-20; Dj 2,42). Ovaj sastanak ne treba biti ispunjen priznavanjem grijeha, svjedočanstvima, opomenama ili sl., nego treba biti pun obožavanja, slavljenja i hvaljenja, čas u kojem ćemo biti blagoslovljeni time da vidimo Krista i da nas on nahrani.

U Gospodnjoj večeri može učestvovati svako tko je obraćen (nanovorođen) i koji je priznao ili namjerava prvom prilikom priznati svoju vjeru krštenjem. Učesnik u ovom činu načelno treba živjeti odvojeno od grijeha i ne smije biti pod crkvenom disciplinom. Također treba s nama dijeliti uvjerenja u temeljnim istinama na kojima Krist gradi Crkvu (vidi B - 9). Bez ove minimalne usuglašenosti, čin lomljenja kruha zapravo gubi svoj simbolički smisao.

Molitva

Želimo biti crkva koja je u živom molitvenom odnosu s Bogom, kako pojedinačno, tako i zajedno (Dj 1,14; 2,42; 12,5 itd.). Poradi njenog bogatstva, značenja i potencijala, zajednička molitva bi trebala, uz Gospodnju večeru, imati najveći prioritet (Iv 14,13; Jak 4,2b).

2. SPAŠAVANJE

Evangelizacija tj. naviještanje Evanđelja Isusa Krista izravno riječju, te neizravno životnim svjedočanstvom, treba biti najvažnije težište crkve (Lk 19,10; Iv 20,21). Svaki nanovorođeni kršćanin je u svom novom biću svjedok Isusa Krista i suborac svojoj braći i sestrama u molitvama. U svom novom identitetu on mora rasti u ljubavi prema svom bližnjem bez obzira koje je on nacionalnosti, rase, spola ili vjeroispovijesti. Ova ljubav spontano rađa željom da i njegov bližnji upozna Isusa Krista te po njemu postane njegov brat ili sestra. (Mk 16,15; Iv 4,34; Mt 22,36-39; Lk 10,25-37; Lk 5, 30-32; Mt 5,16; 1 Kor 9, 19-23; 2 Kor 5,18-20; Kol 4,5.6).

3. SUŽIVOT

Nanovorođeni vjernici ne bi trebali tek vjerovati, već trebaju svjesno postati i živi dio zajednice. (1 Pt 2,4-5) Pritom krštenje igra važnu ulogu jer svjedoči o stvarnosti našeg novog života u Kristu i iskrenom pristupanju u Tijelo Kristovo - duhovnom zajedništvu svetih. To se zajedništvo njeguje prisustvovanjem na sastancima crkve kao i osobnim zajedništvom među vjernicima (Dj 2,42).

Kršćanski život nije individualizam, već život usmjeren na Krista i na bližnje (2 Kor 5,15; 1 Kor 10,24; Gal 6,2) i zato se članovi u skladu sa svojim novim životom trebaju nastojati prilagoditi životu i radu zajednice i biti na raspolaganju za druge kao i primiti podršku i pomoć od njih. (1 Kor 13; Iv 13,34; Fil 2,1-11; Mt 6,12-15; Ef 4, 32; Kol 3,13).

4. SAZRIJEVANJE

Sazrijevanje općenito

Vjerujemo kako novim vjernicima treba posvetiti posebnu brigu. Stoga se prema njima odnosimo s posebnom brižnošću i skrbi kroz zajedničku molitvu, osobnu biblijsku poduku i

uopće pomoć bilo kakve vrste. Jedan od važnijih ciljeva je da novorođeni kršćani, mladi u vjeri, sazriju u želji, vještini i iskrenosti naviještanja Radosne vijesti u svojoj okolini (Kol 1,28).

Naravno, sazrijevanje i rast vrlo su važni ne samo za nove vjernike, već za svu braću i sestre, kao i za djecu. Zbog toga velik dio programa crkve, kao što su propovijedi, seminari, vjeronauk za djecu, kućne posjete, osobni susreti i sl. teži k tom cilju.

Propovijed

Ona je središte života crkve jer iz nje dolazi vjera (Dj 2,42; Rim 10,17). Propovijed crkve treba biti utemeljena na Božjoj riječi i kao cilj imati promjenu života (1 Tim 1,5; 2 Tim 3,16-17). Važno je stoga da vjernici redovito budu izloženi nadahnutim propovijedima. Vanredni programi kao npr. tečajevi ili vikend-seminari, namijenjeni su istoj svrsi i zato bismo ih trebali pohađati (1 Pt 2,2; Heb 10,25; Jak 1,21).

5. SLUŽENJE

Svaki član je pozvan da služi crkvi u slavljenju Boga, evangelizaciji i izgradnji crkve. Zato treba "težiti za duhovnim darovima" (1 Kor 14,1), prepoznati svoje darove i njih upotrebljavati na opću korist. *Kako treba težiti za duhovnim darovima?* Time da se ima živ molitveni odnos s Bogom, da se istražuje Biblija i otkriva njena transformirajuća snaga i svježina, da se osluškuje Božji glas kroz poučavanja i propovijedi crkve, da se praktično služi te "u hodu" otkriva konkretan duhovni dar, da se iskreno čezne za učeničkim odnosom s Bogom i sl. Evo nekoliko konkretnih primjera kako se može služiti: kroz glazbu, đakonsku službu, službu Riječi, u evangelizaciji, radu s djecom, u ohrabrivanju, opominjanju, radu s literaturom, organizacijski, administracijski, održavanju prostora za sastajanje... Popis mogućnosti praktički nema kraja. Svatko treba i može služiti u crkvi i kroz crkvu, na jedan od navedenih načina ili na neki drugi.

Službe u crkvi, kako bi bile po Božjoj volji, moraju biti pod vodstvom starješinstva tj. nadglednika (1 Tim 3,10) jer Bog nije Bog nereda (1 Kor 14,33).

VIZIJA CRKVE RADOSNE VIJESTI:

Dovodimo nespasene ljude k Isusu Kristu,
te u SUŽIVOT u njegovu obitelj,
odgajamo ih da kristoliko SAZRIJEVAJU,
opremamo ih za SLUŽBU u Crkvi
i za životno poslanje SPASENJA u svijetu,
sve u skladu s Biblijom i na SLAVU Božju!

D. svakodnevni Život

Kršćanstvo se naravno ne ograničava samo na sastanke. Štoviše, *Bogu odan život* je naše razumno bogoslužje (Rim 12,1). U svakodnevnom životu članovi crkve trebaju živjeti u poslušnosti svom Gospodinu Isusu, što rezultira svakodnevnicom koja je u skladu s Božjim zapovijedima. Crkva je tu da se njeni članovi na svaki način *potpomažu u tome*.

1. Obitelj

Obitelj ima važnu svrhu u Božjim planovima. Ona se temelji na braku kojeg definiramo kao zakonski uređenu zajednicu muškarca i žene sklopljenu prema zakonima države. Brak karakterizira predbračna čistoća zaručnika, uzajamna bračna vjernost i ostala načela koja nalazimo u Pismu i koja ne podliježu svjetovnim mijenama. Obitelj je Bogu sveta i Bog se kroz nju proslavlja. Da bi Božja slava bila zorno očitovana kroz obitelj, muževi trebaju ljubiti svoje žene i sami sebe predati za njih (Ef 5,25), žene se trebaju podložiti svojim muževima (Ef 5,22), a kao roditelji, oni trebaju odgajati svoju djecu u stezi i opomeni Gospodinovoj, ali ne da ih ogorčuju (Ef 6,4). Na kraju, djeca se trebaju pokoravati svojim roditeljima te ih poštovati (Ef 6,1-2). Sveto pismo jamči da će u ovako uređenoj obitelji vladati blagoslov po kojem se Bog slavno predstavlja svijetu.

2. Radno mjesto

Kao zaposlenik, član crkve treba proslaviti svog Gospodina Isusa Krista i na radnom mjestu. To će učiniti tako da se pokorava svojim pretpostavljenima i da pošteno i marljivo radi. Rad je također bogoslužje i proslavlja Boga. Na isti način, nevjera na radnom mjestu biva nevjera prema Kristu i donosi sramotu Bogu koji se poistovjećuje sa svojim vjernima (Ef 6,5-8). Kao poslodavac, član crkve treba biti pravedan i blag prema svojim zaposlenicima. On je i pred Bogom obavezan davati im plaću koju su zaradili (Ef 6,9; 1 Tim 5,18; Jak 5,4).

3. Država

Država treba biti priznata kao od Boga postavljen aparat koji štiti društvo od okrutnosti bezakonja. Ne samo da kršćani ne proklinju službenike države, već upravo mole za njih te ih blagoslivljaju. Pridržavanje zakona države znači razumno štovati Boga i surađivati s njime. (Rim 13,1-7; 1 Tim 2,1-2)

Što se tiče poslušnosti prema autoritetima u obitelji, na radnom mjestu i u državi, ipak postoje izuzeci: Boga treba slušati više nego ljude. *On je naš najveći autoritet* u svim područjima našeg života. To znači da se zahtjevima spomenutih autoriteta koji bi se protivili Božjim zahtjevima treba mudro, ali učinkovito oduprijeti (Dj 4,19).

4. Financije

Kršćanin u živom odnosu sa Stvoriteljem razumije da je njegov nebeski Otac gospodar svake materijalne vrijednosti te da njegova imovina zapravo pripada Bogu, dok je on samo korisnik (Hag 2,8). Također je svjestan da ga ova biblijska istina ne ohrabruje na lijenost i besposličarenje, već upravo suprotno: opominje ga da pošteno radeći s mirom jede vlastiti kruh (2 Sol 3,12-13). Bog koji je izvor svakog života daje materijalni blagoslov koliko i kome želi. Božje dijete toga mora biti svjesno kako ne bi žudjelo za bogatstvom i tako upadalo u razne napasti, zamke i lude i pogubne želje (1 Tim 6,6-9). Najuzbe povezano s takvim željama je i nepromišljeno zaduživanje koje Pismo razotkriva kao teško uočljivo padanje u financijsko ropstvo (Izr 22,7, Rim 13,8). S druge strane, kršćanin se ne treba odricati niti stidjeti materijalnog blagoslova, nego sa zahvalnošću uživati u njemu i koristiti ga darežljivo na slavu

Božju (1 Tim 6,17-18). Sve u svemu, i bogati i siromašni kršćani u okvirima svojih mogućnosti svoje financije drže otvorenima pred Bogom i raspoloživim za njegove svrhe (Mal 3,8).

U tom smislu napominjemo da je već prije davanja Zakona, Bog u Starom zavjetu dao primjer davanja desetine prihoda kao orijentacije u davanju (Abraham je dao Melkisedeku, koji je slika Isusa Krista, desetinu od svog prihoda (Post 14,18-20; Heb 7,1.3). Davanje je usko povezano s blagoslovom (Dj 20,35; 2 Kor 8,9.10) i zato ohrabrujemo, ali i opominjemo svete da se odazovu ovom Božjem planu za darivanje i financiranje njegovog djela.

Zaključak

Svaki se vjernik, da bi uistinu mogao biti dio ovog zajedništva, treba slagati s našom crkvom u vezi gore navedenih središnjih uvjerenja (A). Iako znamo da su druga ovdje navedena uvjerenja (B-D) tema diskusije među iskrenim, biblijski orijentiranim kršćanima, mi ih smatramo važnima i zastupamo gore navedena stajališta. Poradi sloge, iste ljubavi, istog srca i iste temeljne misli (Fil 2,2) molimo i očekujemo da braća i sestre koji zastupaju neko drugo mišljenje, poštujući naše stavove, čuvaju Bogu ugodno jedinstvo crkve.

vodstvo Crkve Radosne vijesti, Zagreb
veljača 2005.

Kako mogu znati da sam uistinu postao dijelom Crkve Radosne vijesti?

1. Crkva Radosne vijesti sebe smatra dijelom sveopće Crkve Isusa Krista koja je u duhovnom smislu zapravo njegovo Tijelo. Ovo Tijelo u smislu njegovih udova čine svi nanovorođeni vjernici. Zato **trebam prije svega biti nanovo rođen** od Duha po pokajanju i obraćenju te tako uveden u osobni odnos s Isusom Kristom koji je Glava ovog Tijela.
2. Sveopća Crkva javno svjedoči o Božjim djelima (Ef 3,10). Crkva Radosne vijesti kao dio sveopće Crkve slijedi stoga novozavjetne simbole koji svjedoče o Božjim djelima. Krštenje nanovorođenog kršćanina je svakako jedan od tih simbola (Rim 6,3-5). Ukoliko sam nakon obraćenja kršten ili se želim krstiti te tako javno ispovjediti svoju vjeru, time sam ujedinjen s vizijom i svrhom Crkve Radosne vijesti. Problemi s voljom da se po obraćenju krstim, odaju probleme i s voljom za istinskim zajedništvom s Kristom i njegovom Crkvom.
3. Novozavjetne mjesne crkve, koje su uzorni model Crkve Radosne vijesti, težile su jedinstvu i slozi u vjeri Radosne vijesti (Fil 1,27). Biti dio ovog zajedništva stoga pretpostavlja iskreno i nenametnuto slaganje s temeljnim uvjerenjima Crkve Radosne vijesti i svakodnevnom životom kojem sveti u Crkvi Radosne vijesti teže.

Imam li kakvih obaveza kao dio Crkve Radosne vijesti?

1. Prije svega sam obavezan **živjeti Bogu ugodnim životom**. To znači odbaciti "djela tijela koja su blud*, nečistoća, razvrat, idolopoklonstvo, vraćanje, neprijateljstva, svađe, ljubomore, srdžbe, spletke, razdori, zavist, ubojstvo, pijanstvo, proždrljivost, i slično tome" (Gal 5,19-21), a težiti pobožnom životu kojeg obilježavaju: "ljubav, radost, mir, strpljivost, blagost, dobrotu, vjernost, krotkost, uzdržljivost" (Gal 5,22). Ovu obavezu ostvarujem prvenstveno tako da njegujem svoj osobni odnos s Bogom.
(*Biblija pod bludom podrazumijeva svaki vanbračni spolni odnos)
2. Obilježje novozavjetnih mjesnih crkava, modela Crkve Radosne vijesti, jest ustrajnost u životu prema svrsi koju joj je namijenio Bog i svim njenim vidovima: slavljenje, spašavanje, suživot, sazrijevanje, služenje (Dj 2,42). Moja obaveza je **da po mogućnosti učestvujem u viziji, životu i radu crkve**, koji je osnovan na navedenoj svrsi Crkve.
3. Život u Crkvi Isusa Krista je više od pukog pohađanja priredaba; on je zajedničko življenje u Božjoj obitelji. Stoga ja više ne živim samo za sebe, nego i za druge, što opet znači **da sam u ljubavi dostupan za pomoć i podršku drugima** te dozvoljavam da i drugi imaju udio u mom životu.
4. Za otkupljeno dijete Božje je samo po sebi razumljivo da služi Bogu i svojom imovinom, a to je i nedvojbeno biblijsko načelo (1 Kor 16,1-4; 2 Kor 9,6-15). Negirati tu vrstu

službe nakon spoznaje cijene koju je Krist platio za mene zapravo otkriva lakomost, a nijedan lakomac nema nasljedstva u Božjem kraljevstvu (Ef 5,5)! U skladu s tim sam obavezan **služiti crkvi i u financijskom smislu, kao što u vremenima moje krize crkva na taj način služi i meni**. Budući da se Crkva Radosne vijesti drži uzora Novog zavjeta, ne postoji neki propis među nama koliko pojedini član treba davati. Svako treba davati "koliko može" (tj. koliko je sâm materijalno blagoslovljen (1 Kor 16,2) i "kako je odlučio u svom srcu: ne na žalost ili prisilno jer Bog ljubi onoga koji radosno daje" (2 Kor 9,7). Općenito vrijedi da služim crkvi sa svim svojim darovima kojima me Bog obdario.

5. Praktično vodstvo Crkve Radosne vijesti su starješine nazvani još i nadglednici. Oni su postavljeni od Svetoga Duha i od crkve prepoznati kao pastiri stada i odgovorni su Bogu za svaku pojedinu dušu u crkvi (1 Pt 5,1-2). **Stoga ih trebam priznati kao starješine (nadglednike) crkve i, u skladu s Biblijom, biti im podložan** (Heb 13,17).

Kada je jasno je li netko uistinu dio Crkve Radosne vijesti?

Crkva Isusa Krista je jedinstvena vrsta zajedništva u kojem je otvorenost i nedvosmislenost među članovima vrlo važno obilježje (Rim 12,5;10;16; Gal 5,26; Ef 4,25 itd.). Poradi što lakšeg uključivanja u ovako osebujno društvo, kojeg je i Crkva Radosne vijesti dio, nanovorođeni kršćanin koji je potaknut od Boga da se pridruži našem zajedništvu treba pročitati ovaj prikaz osnovnih uvjerenja i vizije života Crkve Radosne vijesti. Ukoliko ih prihvaća, prvi korak njegove otvorenosti treba biti prema pastirima crkve. To znači razgovarati s njima i obznaniti im svoju želju za zajedništvom u Crkvi Radosne vijesti. Kada bude jasno da nema nesporazuma glede karaktera zajedništva s Crkvom Radosne vijesti, svako nanovorođeno dijete Božje u praktičnom smislu postaje živi i punopravni ud Crkve Radosne vijesti. Budući da ljudsko srce poznaje samo Bog (Jr 17,9-10), nemoguće je nedvosmisleno ocijeniti motive i istinitost ičijeg pristupanja kršćanskom zajedništvu. Stoga su razočarenja i povrede poradi površnog ili nesavjesnog pristupanja zajedništvu nažalost česte i od početka su dio kršćanskog iskustva (2 Kor 11,26; Gal 2,4). Kršćani se međusobno u crkvi hrabre i bore jedni za druge dok god to ima smisla, a možda i nakon toga (Jd 22-23; Jak 5,19-20). Iako Bog ne odustaje od čovjeka sve do njegove smrti (Heb 9,27), u praktičnom smislu kršćanska borba za odlutalim i palim članovima ima ograničenja (1 Iv 5,16). Tako članovi Crkve Radosne vijesti koji tvrdoglavo ustraju u životnim praksama koje Biblija prepoznaje grijehom ili dugotrajno izostaju od zajedništva i nakon iskrenih pokušaja da ih se vrati, ili bivaju podvrgnuti disciplinskim mjerama (1 Kor 5,1-5; 11-13) ili ih na žalost više ne smatramo praktičnim dijelom ovog zajedništva. Kako ljubav sve vjeruje i svemu se nada (1 Kor 13,7), sveti u Crkvi Radosne vijesti žele svakog nanovorođenog kršćanina uvijek iskreno i radosno prihvatiti kao brata i sestru u Kristu, a mnogo razočarenja je potrebno da se to promijeni jer takav je naš Bog: "spor na srdžbu, a bogat ljubavlju i vjernošću" (Izl 34,6).

Vodstvo Crkve Radosne vijesti, Zagreb
Veljača 2005